

онзи свѣтъ, българинътъ казва: „Ти ходилъ ли си тамъ? Ти видѣлъ ли си го? Имашъ ли опитностъ?“ И, като му кажешъ, че си ходилъ на онзи свѣтъ, ще каже: „Нима може да се ходи на онзи свѣтъ, брей, тогава и азъ да ида!“ Много е практиченъ, иска да опита, готовъ е да направи всичко, но, усѣти ли, че излъжешъ веднѣжъ, тогава работата се измѣня.

Богъ има, защото въ свѣта сѣществува Любовь. И онзи свѣтъ има, защото има тоя свѣтъ. И онзи свѣтъ и този свѣтъ, той е единъ и сѣщъ свѣтъ. Когато говоришъ за „онзи свѣтъ“, говоришъ за единъ свѣтъ, който не разбирашъ, а когато говоришъ за този свѣтъ, говоришъ за единъ свѣтъ, който разбирашъ. Слѣдователно, свѣта, който не разбирамъ, наричамъ го — онзи свѣтъ; а свѣта, който разбирамъ, наричамъ го — този свѣтъ. Има онзи свѣтъ, който ние не познаваме, а този свѣтъ е, който познаваме. Слѣдователно, извѣстното ние наричаме физическо, а неизвѣстното ние го наричаме духовно. Но що е физическото и що е духовното? Физическиятъ свѣтъ е проявениятъ свѣтъ, а духовниятъ свѣтъ е непроявениятъ. Като казвамъ „непроявенъ“, това не значи, че въ сѣщностъ той не сѣществува, а само че този свѣтъ не се е още оформилъ за нашитѣ чувства, а само за нашето понятие, той е извънъ нашитѣ чувства, и ние го наричаме — духовенъ свѣтъ. И този духовенъ свѣтъ е причина на всичко, което става на земята. И, ако вие желаете, може да си направите каквото искате опитъ. Вие казвате: „Азъ мисля, че съмъ господарь на себе си, имамъ воля, каквото искамъ, мога да направя“. Но не може да направишъ това, което искашъ, а може да направишъ само това, което ти заповѣдватъ, както на войникъ на бойното поле: ще стрѣляшъ, защото ти заповѣдватъ. Ти си свещеникъ, служишъ въ черквата — защото ти плащатъ; ще служишъ, народътъ иска това. Казвашъ: „Азъ съмъ свободенъ да служа или не“. Не, не си свободенъ: който е опопенъ, не е